

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 255/2022
15.09.2022. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, Јасмине Стаменковић и др Илије Зиндовића, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милош Будимир, адвокат у ..., против туженог ЈП „ЕПС“ Београд, ради утврђења постојања радног односа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1534/21 од 24.09.2021. године, у седници већа од 15.09.2022. године, донео је

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснована, ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1534/21 од 24.09.2021. године.

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка.

Образложење

Пресудом Основног суда у Краљеву П1 768/19 од 25.01.2021. године одбијен је тужбени захтев да се утврди да је тужилац код туженог засновао радни однос на неодређено време на радном месту ... за одржавање ЕЕО ВН почев од 01.01.2017. године па надаље и одређено је да свака странка сноси своје трошкове поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 1534/21 од 24.09.2021. године одбијена је жалба тужиоца и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне другостепене пресуде тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући побијану пресуду применом члана 408. Закона о парничном поступку ("Службени гласник РС" бр. 72/11...18/20), Врховни касациони суд је установио да је ревизија тужиле неоснована.

У поступку није учињена битна повреда одредаба парничног поступка из члана 374. става 2. тачке 2) ЗПП, на коју ревизијски суд пази по службеној дужности.

Према утврђеном чињеничном стању, тужилац, по занимању ..., био је радно ангажован код туженог у периоду од 01.01.2017. године до 01.09.2019. године на основу више уговора о обављању привремених и повремених послова.

Према становишту нижестепених судова, тужбени захтев је одбијен на основу члана 27е. става 34. Закона о буџетском систему („Службени гласник РС“ број 108/13...72/19) којим је прописано да корисници јавних средстава не могу заснивати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места до 31.12.2020. године. На основу члана 105. Закона о буџетском систему цитирана одредба се примењује у овој правној ствари као специјална одредба у односу на члан 37. Закона о раду.

Нису основани ревизијски наводи којима се указује на погрешну примену материјалног права. У периоду од 01.01.2017. године до 01.09.2019. године, који је предмет тужбеног захтева, на основу члана 27е става 34. Закона о буџетском систему тужени, као корисник јавних средстава, није могао засновати радни однос са новим лицима ради попуњавања слободних, односно упражњених радних места до 31. децембра 2020. године. На основу члана 105. Закона о буџетском систему на овај правни случај се не примењују одредбе члана 37. Закона о раду. Стога законитост радног ангажовања тужиоца у смислу одредаба Закона о раду у предметном периоду не утиче на другачију одлуку о тужбеном захтеву.

Врховни касациони суд је, применом члана 414. става 1. ЗПП, одлучио као у првом ставу изреке.

Применом члана 165. става 1. у вези чланова 153. става 1. и 154. ЗПП, Врховни касациони суд је одбио захтев тужиоца за накнаду трошкова ревизијског поступка јер није успео у овом поступку.

Председник већа - судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић